

Outi Turunen

MUOTILIITE

Viestinnän koulutusohjelma
2014

MUOTILIITE

Turunen, Outi
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Viestinnän koulutusohjelma
Kesäkuu 2014
Ohjaaja: Nurmi-Rantanen, Kirsi
Sivumäärä: 38
Liitteitä: 5

Asiasanat: Journalismi, kuva, muoti, liite

Opinnäytetyön aiheena oli nelisivuinen muotiliite ja sen toimittaminen Uusi Aika -lehteen.

Työn tavoitteena on esitellä muotiliitteen tekemiseen liittyvät työvaiheet käytännössä ja ymmärtää muotiliitteen tekemiseen vaikuttavat seikat. Näitä seikkoja ovat; muotiliitteen työvaiheet, muotijournalismin synty ja kehitys, muotikuva ja sen historia muotijournalismin vaikutuksiin asti.

Tarkoituksena on muodostaa kokonaiskuva muotiliitteen toimittamisesta taittoon asti. Menetelminä käytettiin journalistisen kirjoittamisen ja visuaalisen viestinnän kirjallisuutta.

Tuloksia tutkittaessa voidaan sanoa, että päästiin havainnollistavaan ja käsitteellistävään lopputulokseen muotiliitteen toimittamisesta. Lopputulokintana voidaan todeta, että muotijournalismi tulee tulevaisuudessa olemaan kasvava ja vakavasti otettava journalismin muoto.

FASHION SUPPLEMENT

Turunen, Outi
Satakunta University of Applied Sciences
Degree Programme in Media and Communication
June 2014
Supervisor: Nurmi-Rantanen, Kirsi
Number of pages: 38
Appendices: 5

Keywords: Journalism, picture, fashion, supplement

The purpose of this thesis was to make fashion supplement of four pages to Uusi Aika- magazine.

The aim of this supplement is to present the fashion for taking out the practical steps and understand the facts of making this fashion supplement. These facts are; stage of this fashion supplement, fashion journalism and its birth and development, fashion picture and it's history of fashion journalism effect.

The purpose is to make overall picture of this fashion supplement's editing to layout. The methods used in journalistic writing and visual communication literature.

The results of the examination can be said that we reached an illustrative and conceptualize outcome of the supplement of the supply of fashion.

In conclusion - fashion journalism will grow and be taken seriously journalism form in the future.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	MUOTILIITTEEN MÄÄRITTELY	7
2.1	Rajaus.....	7
2.2	Lehtikieli	8
2.3	Muotiliitteen jutut	9
2.3.1	Kesämuoti	9
2.3.2	Erikoiskokoisten muoti.....	10
2.3.3	Laukkumuoti	10
3	MUOTIJOURNALISMIN ALKU	11
3.1	Muotijournalismin synty ja kehitys	12
3.2	Muotijournalismin muodot	14
3.3	Muotikuva.....	16
3.3.1	Muotikuvan historia.....	18
4	TYÖVAIHEET	19
4.1	Aikataulutus	19
4.2	Vaatetus.....	20
4.3	Haastattelu.....	20
4.4	Kuvauspaikka ja -aika.....	21
4.5	Kuvaustilanne	22
4.6	Kuvien valinta ja muokkaus.....	23
4.7	Kuvan ja tekstin sommittelu taitossa	24
5	KIRJOITUSPROSESSI.....	25
5.1	Rakenne.....	26
5.2	Tekstin ja kuvan suhde.....	26
5.3	Otsikko.....	27
5.4	Leipäteksti.....	28
5.5	Kuvatekstit ja nostot	28
5.6	Jutun tarkistus	29
6	MUOTIJOURNALISMIN VAIKUTUKSET	29
7	MUOTIJOURNALISMIN TULEVAISUUS.....	32
8	OPINNÄYTETYÖN ARVIO	33
8.1	Oma arvio.....	33
8.2	Asiakkaan arvio	34
9	LOPUKSI	35

LÄHTEET.....	37
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Opinnäytetyönäni teen nelisivuisen muotiliitteen porilaiselle Uusi Aika - lehdelle. Valitsin opinnäytetyökseni muotiliitteen toimittamisen, koska aihe on kiinnostava ja haluaisin tulevaisuudessa työskennellä toimittajana lehdessä.

Olen rajannut liitteeni koskemaan muotia ja erityisesti kesämuotia. Tavoitteeni on valmistaa julkaisukelpoinen muotiliite aina suunnittelusta sommitteluvaiheeseen.

Mielestäni aihe on ajankohtainen sillä journalismin muodot muuttuvat ja muoti on aina yksi yhteiskuntaa kiinnostava aihe. Muoti ei ole pelkkää muotia ja journalismia vaan ne yhdistyvät yhä enemmän. Muotijournalismi hakee sijaansa yhtenä journalismin uskottavana muotona.

Työssäni tutustun muotiliitteen kirjoitusprosessiin, rakenteisiin sekä työvaiheisiin käytännössä. Tutkin aihetta syventymällä muotijournalismiin ja sen historiaan. Muotiliitteen määrittely, rakenne ja muotijournalismin tulevaisuus tulevat myös esille käytännön työssä.

Tärkeimpinä lähteinäni ovat visuaalisuuden ja journalistisen kirjoittamisen kirjat. Toteutan muotiliitteen neljän sivun kokonaisuutena. Käytännössä teen kaiken suunnittelusta haastatteluihin ja malleihin sekä liitteen kirjoittamisesta kuvien ottamiseen. Kuvat muokkaan myös itse. Järjestän myös kuvauspaikat ja tarvittavat kuljetukset. Kuvausvaatteet lainaan paikallisilta vaateliikkeiltä.

Uskon, että muotiliitteen toimittaminen ja siihen liittyvien osien tarkistelu avartaa muotiliitteen synnyn ja toimituksen kokonaisuutta niin minulle kuin lukijallekin. Uskon siitä olevan myös hyötyä tulevaisuudessa ammattini kannalta.

2 MUOTILIITTEEN MÄÄRITTELY

Valitsin opinnäytetyökseksi muotiliitteen tekemisen, koska seminaarityöni aihe oli muotijournalismi. Tuntui luontevalta jatkaa kyseisestä aiheesta.

Toteutin liitteen satakuntalaiseen Uusi Aika -viikkolehteen. Kyseessä on nelisivuinen liite, josta itse jutuille kuvineen profiloitui kolme sivua. Sivumäärä saneli tilankäytön ja juttumäärät. Jutun taitto perustui työskentelytapaan missä lähtökohtana on jutun vaatima pituus, ei sille määrätty tila. (Huovila 2006, 145). Halusin toteuttaa liitteen perinteisessä muodossa ja nimenomaan painettuna versiona. Täten liite on konkreettinen ja sopii paremmin opinnäytetyöni alustaksi.

Paikallisuus näkyy opinnäytetyössäni sillä halusin julkaista liitteen Satakunnan alueella ilmestyvässä lehdessä. Uusi Aika - lehti julkaisi sen. Paikallisuutta tuo ilmi yhteistyö porilaisten vaateliikkeiden kanssa, myös haastateltavat ja mallit ovat satakuntalaisia. Poikkeuksena on pieni- ja isokenkäiset — jutun haastateltava Arja Partanen, hän on Tampereelta. Hänen valintansa selittyy sillä, että Porissa ei ole erikoisjalkineisiin erikoistunutta liikettä.

2.1 Rajaus

Muotiliitteen sisällön rajaus oli helppo. Opinnäytetyön ajankohdan takia oli järkevää ja loogista tehdä kesämuotiin liittyvä liite. Rajasin juttuaiheet kesä-, laukku- ja erikoismuotiin. Erikoiskokoisten muoti sisältää jutut plusmuodista ja pieni- ja isokenkäisistä.

Aiheita miettiessäni totesin, että haluan tehdä näkökulmaltaan poikkeavia juttuja. Muotiliitteen jutuista kesävaatemuoti käsittelee perinteiseen tapaan tulevan kesän muotiuutuuksia ja — koskevia asioita. Plusvaatemuotia ja pieni- ja isokenkäisiä koskevat jutut olivat poikkeavia. Muotia esitellään nykyään laihojen naisten yksinoikeudella ja yksinoikeudeksi. Muut pukeutukoot säkkeihin -mentaliteetilla. Muotimaailman mallit ovat yhä hoikkia, ja edustavat vain yhtä osaa muotivaatteiden kuluttajista.

Halusin siis ammentaa tietoa kokostandardeista poikkeaville ja plusmuodista kiinnostuneille.

2.2 Lehtikieli

Hyvän lehtikielen tehtävä on välittää mahdollisimman puolueetonta ja todenmukaista tietoa, mahdollisimman nopeasti. Lehtikielessä tunnusomaista ovatkin oikeakieliisyys, virheettömyys, informatiivisuus ja tarkoituksenmukaisuus. Mitä uutismaisempi juttutyyppe on, sitä suurempi on informatiivisuuden tarve. Lehtikielessä kielenkäyttöä säätelee erityisesti juttutyyppe. Juttutyyppe säätelee ja määrittää jutun kirjoitustyyliä ja muotoa. (Jaakkola 2013, 105.)

Kirjoituksellisesti tärkeää on tietää millainen lajityyppe, tekstilaji eli genre on kyseessä sitä kirjoitettaessa. Juttutyypin mukaan muotoutuvat niin kerronnallinen tyyli kuin tekstin objektiivisuus. Onko juttu kärkevä vai asiallinen ja missä osassa kirjoittaja tekstissä on. Juttutyypit vaikuttavat tekstien tuotannossa eli produktiossa sekä vastaanotossa eli reseptioissa. (Jaakkola 2013, 173.)

Juttutyypit voidaan karkeasti jakaa kolmeen ryhmään; fiktiivis-kaunokirjallisiin teksteihin, mielipideperusteisiin teksteihin ja faktaperusteisiin teksteihin. (Jaakkola 2013, 174). Muotiliitteeni jutut kuuluvat faktaperusteisiin teksteihin. Niissä yhdistyvät ilmiö, uutinen sekä haastattelu. Käytännössä rajanveto eri juttutyyppe välillä on hiuksenhieno ja vaikea. Muotiliitteeni tekstit ovat faktaperusteista tekstiä, mutta eivät tyyppiltään kuitenkaan uutisia. Kyse on tiedonvälityksellisistä jutuista: ilmiön, henkilökuvan- ja haastattelun sulasta yhtenäisyydestä. (Jaakkola 2013, 173–174.)

Muotiliitteen osalta kielenkäyttöni on innostavaa, mutta kuitenkin asiallista ja informatiivista. Juttujen tarkoitus on kuitenkin kertoa lukijoille jotain uutta ja tiedollista. Toisaalta muotijutut eivät ole jutuissa sieltä uutismaisimmasta päästä, joten rennompia ja persoonallisempikin kirjoitustyyli saa näkyä tekstissä.

2.3 Muotiliitteen jutut

Sisällöllisesti halusin tehdä erilaisia, massasta poikkeavia ja lähellä lukijaa olevia juttuja. Pidän tärkeänä, että lukijat voivat samaistua jutun päähenkilöön tai ilmiöön. Hyvä journalismi tarjoaa informaatiota, merkityksellistä apua arkeen, puhuttelevia tarinoita sekä helposti omaksuttavia käsitteitä (Jaakkola 2013, 278). Paikallislehden ollessa kyseessä, paikallisuus yrittäjien ja mallien kohdalla nousi myös avainasemaan. Kuvallisuus oli yksi pääseikka muotiliitteen valmistuksessa ja kuvat ovat suuressa roolissa. Halusin liitteen, jossa kuvataan tulevan kesän muotia keskittyen vaatteisiin. Halusin esitellä kesän vaatemuotia nimenomaan kuvallisina kokonaisuuksina, enkä esimerkiksi syvättyinä. Tärkeää kuvissa vaatteiden lisäksi on yhtenäisyys ja tunnelma.

2.3.1 Kesämuoti

Jutun tarkoitus on tarjota lukijalle informatiivista ja laaja-alaista tietoa kesän muodista. Jutun pääpaino on vaatteissa, mutta jutussa käsitellään asusteista myös koruja. Juttuun haastattelin kahta eri työntekijää kahdesta eri vaateliikkeestä. Vaateliikkeet olivat Vila ja Gina Tricot. Halusin kummastakin liikkeestä mielipiteitä kesän muodista, koska henkilökohtaisesti olisi tuntunut epäreilulta jos toisesta liikkeestä olisivat olleet vain kuvat. Kahden eri työntekijän haastattelu kannatti, sillä yllättäen heillä oli myös eriäviä mielipiteitä muodista. Tämä taas toi enemmän sisältöä juttuun.

Kuvallisesti ja tyyllillisesti halusin katumuotia edustavia muotikuvia. Näissä kuvissa malleina ovat Matilda Schwartz ja Susanna Puisto. Schwartzin kuvassa käytin lievästi sammakkoperspektiiviä, mikä antaa mallille hallitsevan tilan ja kohteen tausta jää toissijaiseksi, kuten oli tarkoituskin. Kuvan rajaus taitossa vei kovalta sammakkoperspektiivivaikutelmaa pois (Huovila 2006,70). Kuvat joissa mallina on Elina Luoma, halusin korostaa tunnetta ja eri tunnetiloja, mitä kyseinen kuvauspaikka voisi synnyttää. Niihin kuviin halusin myös yksinkertaisen ja mielenkiintoisen taustan.

2.3.2 Erikoiskokoisten muoti

Erikoiskokoisten jutut käsittävät jutut plusmuodista ja pieni- ja isokenkäisistä. Muotiblogeista sain idean työstää pluskokoisille suunnattua plusmuotijuttua. Haastateltavaksi ja malliksi sain porilaisen muotiblogisti Veera Korhosen. Pidän tärkeänä kertoa plusmuodista, ja hän sopi hyvin haastateltavaksi. Korhonen itsekin kuuluttaa plusmuodin perään. Tässä jutussa alun perin tarkoituksena kuvallisesti oli ottaa kuvia ulkona. Lopulta kuitenkin jouduin toteamaan myöhäisen suunnittelelmattomuuteni kuvauspaikkojen suhteen ja kuvaukset muuttuivat sisätilakuvauksiksi. Positiivista on se, että kuvista tuli mielestäni paljon onnistuneempia kuin alkuperäisellä suunnitelmalla, jossa kuvausten oli määrä tapahtua ulkona.

Toinen erikoiskokoisiin liittyvä juttuni on pieni- ja isokenkäisiä koskeva juttu. Olen useasti halunnut kirjoittaa kyseisestä aiheesta, mutta en ole löytänyt sopivaa julkaisukanavaa. Muotiliitteen kohdalla ajattelin hetkeni tulleen. Mielestäni aihe on ajan-kohtainen ja nouseva ilmiö, jos näin voi sanoa. Ihmiset tarvitsevat neuvoa ja tukea kyseisen asian kanssa. Halusin tuoda jutullani julki, että monet ihmiset kärsivät tästä ongelmasta. Kutsun tätä samaistumisen arvoksi. Aihe sinänsä ei ole uusi, mutta julkisuutta se on mielestäni saanut liian vähän. Haastateltavakseni löysin Pieni- ja Isokenkäiset ry:n vapaaehtoistyöntekijä Arja Partasen.

2.3.3 Laukkumuoti

Kesän laukkumuoti on perinteinen, lyhyt ja tiivis juttu kesän laukkumuodista. Tarkempia juttuaiheita pohtiessani koin, että laukut ovat yksi iso osa asusteita ja ne täytyy esitellä erillisenä, omana juttunaan. Halusin tuoda vaatteiden rinnalle asusteita ja juttu pelkästään laukuista tuntui sopivalta. Kuvallisesti etsin mielenkiintoisia kuvauskulmia sekä lähi-että kokokuvia, joista on vara rajata tarvittaessa. Lähikuvilla sain tarkasti esiin yksityiskohdat, joita halusin nostaa esiin kuvissani. Kuvat ovat selkeitä

ja tiiviitä. Kuvissa esiintyvät laukut ovat Muotitavaratalo Ratsulasta ja haastateltavana on Kati Ratsula.

3 MUOTIJOURNALISMIN ALKU

Ihmisten kommunikoiminen toistensa kanssa eleistä, symboleista kirjoitukseen on kehittynyt erilaisiksi nykypäivän journalistisiksi muodoiksi. Kyseisiä muotoja on monia ja työssäni tutkin ja käsittelen muotikirjoittamista yhtenä journalismin muotona.

Muotijournalismi on journalismin muoto, minkä pääpaino on muodissa. Se on hyvin ajan hengessä kulkevaa kirjoittamista niin vaatteista ja somisteista aina julkisuuden henkilöihin ja heidän pukeutumiseensa asti. Siinä korostuu kirjoittajan oma mielipide ja näkökulma toisin kuin muissa journalismin muodoissa.

Muotijournalismi ei kuitenkaan ole vain kirjoittamiseen keskittyvä alansa, vaan siihen kuuluvat vahvasti kuvallisuus ja kuvallinen kerronta. Kuvat ovat olennainen osa muotijournalismia, sillä kuvat ja teksti kulkevat käsi kädessä, teksti selventää kuvaa ja kuva ilmaisee tekstiä.

Kirjoittamiseen vaikuttavina seikkoina ovat genret. Millaiseen mediavälineeseen kirjoitetaan, onko kyse naistenlehdistä, muotilehdistä, sanoma- tai aikakauslehdistä vai kenties blogeista. Se mihin ja miten kirjoitetaan, sanelee eri tekstityypit: kertova, ohjaileva, kuvaileva, erittelevä ja argumentoiva tekstityyppi (Savolainen 1998).

Suomessa muotijournalismi tai muotikirjoittaminen on tuntemattomampi termi kuin maailmalla. Tuntemattomalla maaperällä on myös itse muotijournalismi. Muodista kirjoitetaan, mutta sen tutkiminen itse käsitteenä on jäänyt kapea-alaiseksi. Muotijournalismista käsitteenä ja sen synnystä nykypäivään ei suuremmin löydy tyhjentäviä teoksia. Tarkkaa aikaa tai syntyä itse muotijournalismille ei sinänsä ole, mutta

syntylähteeksi nousevat lehdet, aikansa naisten järjestölehdet ja kaupalliset naistenlehdet 1800-luvulta.

Helsingiläisen muotiblogisti Maikin Muodinkielinen — blogi sisältää mielenkiintoisen jutun nimeltään Muotijournalismia kiitos! Siinä hän avaa kysymyksiä siitä, missä on Suomen muotijournalismi, sen kritiikki ja pintaa syvemmälle menevät artikkelit itse muodista (Maikki 2009). Törmäsin itsekin tähän kysymykseen tarkastellessani aihetta lähteiden pohjalta. Fakta- ja tietopohjaisia asiantuntijan kritiikki- tai tutkimuspohjia ei vaivattomasti löytynyt. Tarjontaa oli muotia käsittelevissä blogeissa, missä henkilö ilmaisee kiinnostuksensa ja intohimonsa muotia kohtaan, ei niinkään historiallista näkökulmaa. Eräs tällainen on esimerkiksi Colourme-blogi (Juulia 2008). Kyseinen blogi käsittelee myös muita muotiin liittyviä asioita kuin vain vaatteita. Kyseinen blogi edustaa mielestäni paremminkin lifestyle-blogia. Kyseisistä blogeista lisää kappaleessa Muotijournalismin muodot.

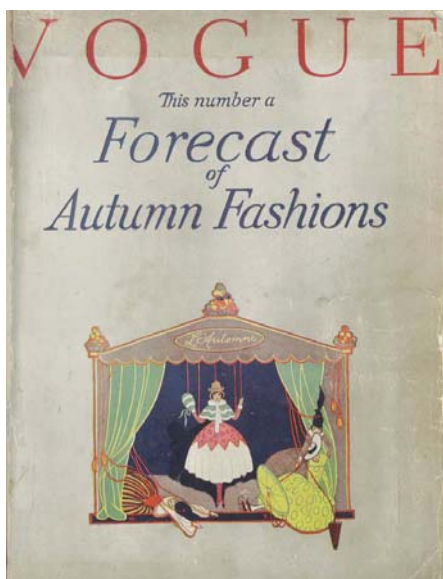
3.1 Muotijournalismin synty ja kehitys

Ranskalainen Diana Vreeland yhdisti muotia ja kirjoittamista 1930-luvulta lähtien. Tuon hänet esille, koska häntä kutsutaan maailman ensimmäiseksi muotitoimittajaksi. Hän loi loistokkaan uran aikamme tunnetuimmassa muotilehti-Vogueissa, joka yhä niittää mainettaan maailmalla. Vreeland työskenteli vuosina 1930–1960 Harper's Bazaarin muotitoimittajana (kuva 1). Tämän jälkeen hän työskenteli lähes kymmenen vuotta Vogueen, muodin raamatun, muotitoimittajana. Muotialasta tai kirjoittamisesta hänellä ei ollut kokemusta, mutta hänet löytänyt päätoimittaja Carmel Snow uskoi hänen kykyihinsä ja palkkasi hänet (Belverio, 2013).

Kuva 1. Muotitoimittaja Diana Vreeland (Brown 2013)

Vogue on maailmanlaajuisesti tunnettu muotia käsittelevä lehti. Se on kestänyt aikaa ja kilpailua ja sillä on monissa maissa omat lehtiversionsa. Itse pääkonttori sijaitsee New Yorkissa. Vogue-lehteä ilmestyy myös nuorille ja miehille omansa, Teen Vogue ja miesten oma Vogue. Myös muotiaiheisilla valokuvilla on pitkä historiansa. 1800-luvun loppupuolella perustettujen naistenlehtien kuvitus tapahtui piirtäen (Salo 2005, 16). Vogue on yksi näistä lehdistä (kuvat 2, 3).

Kuva 2. Voguen kansi 1916. (Thurlow 1916)

Kuva 3. Voguen kansi 2014 (Testino 2014)

Ensimmäisiä suomalaisia naistenlehtiä olivat 1782-luvulla ilmestyneet *Om konstent att rätt behaga*, 1856-luvulla ilmestynyt *Aura*, *Veckoskrift för Skönlitteratur* vuonna 1856, *Från nära och fjerran*, *Litteraturblad för Finlands Qvinnor* vuonna 1860–61, *Koti ja Yhteiskunta* vuosina 1889–1911 ja *Kotilieden* ensimmäinen vuosikerta vuonna 1923. (Lahtinen 2005.)

Muotijournalismin synty ja kehitys on kulkenut samoja kaavoja niin Suomessa kuin maailmalla. Suomen muotikirjoittaminen on saanut ensimmäisiä muotojaan samoihin aikoihin kuin Suomen ensimmäiset aikakauslehdet ovat ilmestyneet, eli 1800-luvulla. Tällöin muodista kirjoitettiin sen aikaisiin lehtiin. Lehdet olivat aluksi kohdistettu eliitille ja vain varakkaimmilla oli varaa ostaa lehtiä. Muodista kertovat jutut olivat lyhyitä ja kirjoittaja oli aina lehteä toimittava kirjoittaja eli toimittaja.

Kuvallinen, pukeutumista käsittelevä lehtiartikkeli löytyy Suomen kuvalehdestä vuodelta 1874. Sen ensimmäinen numero ilmestyi 1.12.1872. Lehtien kirjoitusasu- ja tyyli muotoutuivat ja muuttuivat ajan saatossa. Kirjoittamiseen vaikuttivat sen hetkiset taloudelliset, sosiaaliset ja poliittiset tilanteet. Myös kunkin aikakauden ja vuosikymmenen muoti on ollut sidoksissa näihin mainitsemiini asioihin (Haikala 2012.)

3.2 Muotijournalismin muodot

Muodin vanhin ja käytetyin keino tuoda julki pyrkimyksensä ja tuotteensa, on sanomalehti. Lehtikirjoittaminen, tuo vanha ja perinteinen tapa saattaa itsensä toisten ihmisten tietoisuuteen. Sanomalehdistä, naisten järjestölehdistä naistenlehtiin, sana on vapaa, muoti sallii lähes kaiken. Printtilehtien seuraksi ovat tulleet myös verkossa julkaistavat lehdet, blogit ja palstat.

Kuva 4. Sissi Ehrström kertoo tyylistään Gloriassa. (Gloria 2013)

Sissi Ehrström, Glorian bloggaaja kertoo tyylistään vielä perinteisesti Glorian painetussa lehtiversossa. (Gloria 2013.) Bloggaajana hänet kuitenkin nähdään ja kuullaan bloggaajalle perinteisemmin verkossa ja nimenomaan omassa blogissaan.

Muotijournalismin muodot ovat muuntautuneet vuosikymmenien saatosta näihin päiviin rajusti. Muotijournalismi ei keskity enää ja ainoastaan painettuun tekstiin ja kuviin, vaan myös verkkokirjoittamiseen ja erilaisiin verkkojulkaisuihin. Lähes jokaisella kilpailevalla naistenlehdellä on printtilehden lisäksi myös oma verkkolehtensä, omat kotisivunsa muotiartikkeleineen ja blogeineen. Kyseinen käytäntö toistuu myös miestenlehtien kohdalla.

Nykyään ei riitä, että muotilehden kirjoittaja kirjoittaa myös verkkoon saman artikkelin tai siitä lyhennelmän eli niin sanotun verkkotekstin. On yleistä, että lehdet palkkaavat joukkoonsa muotibloggaajan tai verkkokirjoittamiseen syventyneen toimittajan. Syynä tähän on muun muassa se, että ihmiset hahmottavat printti- ja verkkojulkaisuja eri tavalla ja havainnoivat asioita eri tavoin riippuen julkaisupaikasta ja -tavasta.

Siinä missä lehtijutun versioon voi palata helposti ja lukea juttua uusiksi syventyen, on se hankalampaa verkkojulkaisuissa. Verkossa ihmiset kiinnittävät enemmän huomiota kuvalliseen ilmaisuun ja otsikointiin. Myös lyhyempi ja verkkoon soveltuva ”omanlaisensa” kirjoittaminen ovat tämän päivän kilpailuvaltti (Ansaharju 2012). Lisää muotijournalismin kilpailuasetelmasta kappaleessa Muotijournalismin vaikutukset.

Muotijournalismin vahvaksi kirjoittamisen muodoksi ovat nousseet verkossa ilmentyvät blogit. Muotiblogissa kirjoittaja kertoo vaatevalinnoistaan, asusteistaan ja trendeistä. Nousevana blogimuotona on lifestyle-blogi, missä kirjoittaja on sisällyttänyt blogiinsa muodin ohella myös muuta sisältöä, kuten harrastuksiaan. Blogit sisältävät usein kirjoittamisen lisäksi paljon kuvia ja videomateriaalia. Usein videolla esiintyy itse bloggaaja. Muiden sosiaalisten kanavien kuten Youtuben ja Twitterin yhdistäminen muotiblogiin ja osaksi kirjoittamista on tavallista. Taitavasti näitä yhdistellen, on muotiblogisti Danielle luonut oman muotibloginsa — The Fashion Of Christ. Hänen bloginsa sisältää niin kirjoittamista, muotikuvia kuin videoita (Danielle 2013).

Yhä useampi muodista ja kirjoittamisesta kiinnostunut voi ilmaista itseään ja kiinnostuksiaan blogin keinoin. Kuka tahansa voi perustaa blogin ja pitää niin sanotusti päiväkirjaa elämästään, ja tietenkin kaikista muotiin liittyvistä asioista ja itse muodista. Näin on tehnyt myös muotiliitteessäni esiintyvä muotiblogisti Veera Korhonen.

Toiset harrastelijoista nousevat muotibloggaajien kärkeen, toiset eivät. Muotiblogistina toimiminen käy työstä ja voi sisältää monta tuntia työtä ennen kuin uusi postaus on julkaistavissa. Muotiblogisti Teemu Blingillä postauksen tekeminen kestää kahdesta neljään tuntiin (Hautakangas & Noppari 2012, 127). Muotiblogin kirjoittaminen ja muotiblogistina menestyminen riippuu monesta eri tekijästä. Näitä tekijöitä ovat esimerkiksi oma persoonallinen tapa ilmaista itseään, koukuttava kirjoitustyyli, kyky sosiaaliseen verkostoitumiseen, itsensä esille tuominen eli näkyvyys. Myös oikeiden mainostajien saaminen kiinnostumaan blogistaan on hyödyksi.

Nousujohdanteisesta muotibloggarista hyvänä esimerkkinä on ruotsalainen blogisti Isabella Löwengrip. Hänen muotibloginsa Blondinbella on hyvin menestynyt ja yksi muotinlogosfäärin eli blogien maailman laajuisen verkon menestyksekkäimmistä tarinoista. (Hautakangas & Noppari. 2012, 110.)

3.3 Muotikuva

Muoti tallentaa vallalla olevan tyylin, ilmentää aikaansa, se on muutos ja hyväksyntää. Kuva kytkeytyy kaikkiin edellä mainittuihin kohtiin. Kuva tallentaa sen hetkisen

tyylin. Tekniikka ja tyyli heijastavat kulloistakin aikaansa; kuva on tuottamassa muodin muutosta ja auttaa tekemään siitä kulloinkin hyväksyttävää. Olipa muodin esityksentuoja muotikuva- tai näytös, kyse on aina vaatteesta ja sen esille tuomisesta (Salo 2005, 10).

Mitä muotikuva oikeastaan on? Muotikuvat ovat representaatioita eli tallenteita. Tämän tallenteen ansiosta voimme tutkia kuvaa yhä uudelleen ja siihen tarkemmin syventyen. Se miten muotikuva esimerkiksi mediassa tuodaan esille, vaikuttaa siihen tuleeko muodista muotia vai ei. Vaatteen kuvallisella esityksellä on tärkeä asema tässä suhteessa. Muodista ei voi tulla muotia ennen kuin se on esitetty (Salo 2005, 10).

Muotikuvia ja niiden ottajia on varmasti yhtä paljon kuin on mielipiteitäkin millaisia muotikuvien pitäisi olla. Muotikuvan julkaisupaikka ja kuvan tilaaja vaikuttavat kuvan tyyliin. Kuvat voidaan jakaa tuotekuviin, pr-kuviin, toimituksellisiin muotivalokuviin ja näyttöskuviin. Muotiliitteeni kuvat kuuluvat toimituksellisiin muotivalokuviin. Niissä yhdistyvät journalistinen julkaisu ja sovitun idean mukainen ja tyylinen tuotos eli kuvat (Salo 2005, 12–14).

Muotikuvaa voidaan tarkastella eri peruspilarien kautta. Valokuvahistorioitsija Naomi Rosenblum jakaa muotivalokuvat neljään peruselementtiin: vaate (garment), malli (model), asento (pose) ja rekvisiitta (d'ecor). Vaatteissa näkyvät muodin historia ja muutokset kun taas malleissa sen ajan nais- ja kauneusihanne ja niiden muutokset. Aina kun uusi muotikausi muuntuu, muuntuu myös naisen siluetti. Siluetti taas sanelee aikansa muodin perushahmon sekä naisvartalon muodon eli figuurin, jota tavoitellaan vaatteiden avulla. Tunnettuna siluettina ovat olleet 80-luvun kolmiomainen, olkatoppauksin ylhäältä levennetty siluetti ja 90-luvun kapea ja niukka figuuri. (Kuva 5). (Salo 2005, 12–14).

Kuva 5. Kuvassa vuosikymmeninen tunnetuimpia siluetteja. (Salo 2005)

3.3.1 Muotikuvan historia

Lehtien kuvat olivat aluksi mustavalkoisia painokuvia muotipiirroksista. Painokuvia väritettiin käsin 1770-luvulta lähtien. Muotipiirrosten kuin muodinkin keskuspaikka oli Ranska. Sieltä kuvat levisivät muihin länsimaihin. Suomeen kuvat levisivät 1800-luvun alussa ruotsalaisen Konst och Nyhets Magasin för Medborgare af alla Klasser – lehden mukana. (Kopisto 1991, 12).

Muotikuvissa esitettiin miesten, naisten ja lasten vaatteita ja joskus myös asusteita, kuten päivänvarjot, hatut ja huivit. Kuvissa poseerauksen olivat jäykkiä ja kasvot olivat ilmeettömät. Muotikuvan tyyliin jo tuolloin kuitenkin henkilöt seisoivat paino toisella jalalla, ja kädet olivat irti vartalosta, jotta vaatteet näkyisivät. (Kopisto 1991, 12 & 1996, 24.)

Muotipiirroksissa pyrittiin toisinaan enempään kuin vain vaateen esittämiseen. Hahmojen taustalla oli usein jokin romanttinen maisema, kuten puutarha. Värien yleistyessä kuvat yksinkertaistuvat. Yksinäiset viivapiirroshahmot olivat vailla mielenkiintoa luovaa taustaa. Yksinkertaisista hahmon ja vaateen esityksistä tultiin kuitenkin runsaasti kuvaelmiin. Usein piirroksissa näkyivät myös sen hetkiset yhteiskunnalliset asiat kuten arvostukset ja suhteet. Suhdehierarkia näkyi usein arvokkai-

den rouvien ja sivuun asettuneiden työläisten kuten lastenhoitajien suhteen. (Kopisto 1991, 12; Kopisto 1996, 24).

Valokuvat valtasivat alaansa 1800-luvulla pyrkien piirroskuvituksen rinnalle. Piirroskuvia näkyi vielä 1900-luvun alussa, minkä jälkeen valokuvat veivät hitaasti piirroskuvien suosion. (Seeling 2001, 17, 19.)

4 TYÖVAIHEET

Riippumatta projektista, tärkeää on hahmottaa tehtävät ja niiden työvaiheet. Oma projektini oli muotiliitteen toimittaminen. Tehtävää oli paljon, sillä olin toimittaja, kuvausavustaja, kuvaaja ja myös stailisti. Hankin myös kyyditykset kuvauspaikoille. Työvaiheet menivät itselläni joltain osin myös päällekkäin, mutta seuraavassa ne pääpiirteittäin.

4.1 Aikataulutus

Muotiliitteen tekeminen vei enemmän aikaa kun aluksi arvelin. Aikataulu oli tiukka ja mitoitin liitteen tekemiseen varatun ajan alakanttiin. Liitteen tekemiseen sisältyi haastateltavien etsiminen, mallit, haastattelut, vaatteiden etsiminen malleille ja heidän stailaaminen, kuvauspaikat, itse kuvaus ja lopulta juttujen korjaus, puhtaaksikirjoitus ja muotiliitteen sommittelu. Todellisuudessa aikaa kului siis arvioitua enemmän ja omalta osaltani aikataulutus ei pitänyt suunnitelmien mukaan.

Tärkeää on siis varata riittävästi aikaa jokaista työvaihetta kohti, ja lopulta hahmotella kokonaisuus ajallisesti ja lisätä siihen vielä muutama tunti ylimääräistä. Toiset tarvitsevat paljon ja toiset vähemmän aikaa. Ajallisesti itseni yllätti tarvittavien ja sovitettavien asioiden määrä, aina järjestämisestä varsinaisiin kuvauksiin.

4.2 Vaatetus

Lähtökohtaisesti on hyvä miettiä etukäteen millaiset kuvaukset ovat kyseessä. Itseläni oli helppoa vaatteiden osalta, sillä kyse oli kesän muodista. Tiesin mitä olen hakemassa. Miten lähestyä liikkeitä ja yrityksiä? Hyvä tapa on soittaa tai käydä itse paikan päällä esittäytymässä ja esittämässä asia. Omalla kohdallani soitin sekä kävin paikan päällä. Kyseisistä vaihtoehdoista koin luontevammaksi paikan päällä käymisen, jolloin kerroin mistä on kyse ja pyysin vaatteita lainaan. Ammatillisesti koen henkilökohtaisen face to face - tapaamisen paremmaksi vaihtoehdoksi kuin soittamisen, vastapuolelle jää mielestäni rehdimpi ja luotettavampi kuva toimittajasta. Muotikuvien vaatteet sain lainaksi porilaisilta vaateliikkeiltä Vila, Gina Tricot ja Zizzi.

4.3 Haastattelu

Haastattelutilanne jännittää varmasti aina jollain tapaa. Monet aloittelevat ja toiset jo ammattiaan harjoittaneet jännittävät omaa suoritustaan, olenko tarpeeksi ammattimainen ja millaisen kuvan haastateltava saa. Toiset miettivät, onko kysymyksiä tarpeeksi tai ovatko ne järkeviä. Ei ole olemassa riittävän typerää kysymystä, jottei sitä voisi kysyä. Kaikkia kysymyksiä ei tarvitse myöskään keksiä etukäteen tarkasti, sillä haastattelutilanne elää keskustelun edetessä.

Haastattelutilanne on parhaimmillaan kahden keskistä vuoropuhelua. Se on vuorovaikutustilanne, jossa toimijoina ovat haastateltava eli lähde (vastaajana, tiedon lähteenä) sekä haastattelija eli toimittaja (kysyjänä, kuuntelija ja johdattelijana) Haastattelija pyrkii saamaan tietoja asioista, joiden uskoo kiinnostavan lukijoita. Haastateltava vuorostaan yrittää kertoa asioita, joita uskoo haastattelijan haluavan kuulla. Usein haastateltava kuitenkin samalla pyrkii ajamaan myös omaa etuaan eli agenda. (Jaakola 2013, 200–201.)

Haastattelijan tulee kysyä myös kysymyksiä, jotka eivät välttämättä ole haastateltavan edun mukaisia, vaan jotka palvelevat myös lukijakuntaa. (Jaakkola 2013, 201.) Haastattelijan on tärkeä kuunnella, jotta saadaan totuus pohjainen juttu. (Jaakkola

2013, 111). Myös lisäkysymyksiä saadaan useasti aikaan jo pelkällä kuuntelemisella, joita ei mahdollisesti ole edes ajatellut kysyä.

Miten valmistautua haastattelutilanteeseen? Tärkeintä on olla oma itsensä vaihdetta suuremmalla pykälällä. Haastattelun voi hoitaa puhelimen, sähköpostin tai skypen välityksellä. Itse usein pyrin tekemään haastattelun kasvotusten. Jollei tämä onnistu niin sähköpostilla onnistuu myös. Puhelinhaastatteluissa on se vaara, että haastateltava innostuu liikaa, ja puhuu paljon ja ohi suunsa. Vaarana on keskittymiskyvyn herpaantuminen, sillä samalla pitäisi kuunnella, kirjoittaa muistiinpanoja ja kysyä kysymyksiä.

Kasvotusten ja puhelinhaastattelussa kysymykset on hyvä olla valmiiksi kirjoitettuna ja niille varattuna tarpeeksi muistiinpanotilaa. Jokaisella toimittajilla on oma tapansa merkata muistiinpanot. Tärkeintä on, saa itse niistä selvää.

Kysymykset on hyvä olla järjestyksessä. Erityisesti kiinnitetään huomiota niiden muotoiluun ja syvyyteen. Yleensä haastattelu aloitetaan yleisillä ja niin sanotusti helppoilla kysymyksillä, mitkä rentouttavat tunnelmaa. Tästä seuraavat kysymykset johdattelevat itse asiaan. Haastattelun loppuun jätetään yleensä vaikeimmat kysymykset. Kysymyksiä on hyvä olla paljon, ja kuten aiemmin mainitsin, niitä muotoutuu haastattelun edetessä. Kaikkia kysymyksiä ei yleensä käytetä itse haastattelussa, vaan juttu muotoutuessa jo tiedetään, mitä juttuun halutaan sisällyttää. (Jaakkola 2013, 204.)

4.4 Kuvauspaikka ja -aika

Kuvan tunnelmaan vaikuttaa suurelta osin se mihin aikaan ja missä kuva kuvataan. Halutaanko valot ja taustat sommitella tarkkaan ja mahdollisesti radikaalistikin jälkikäteen käsitellä vai halutaanko kuvaan esille jokin suurempi kokonaisuus, kuten esimerkiksi kesämuotia heinäpellolla. Omiin kuviini etsin kuvauspaikkoja ajatuksella, missä olisi tarpeeksi kesäistä. Ajatuksissani mietin myös miten ja missä voisoin tuoda Poria esille.

Kevään ollessa liitteen työstövaiheessa vielä aluillaan, ei luonto ollut vehreimmillään. Ajatus veden äärellä kuvaamisesta kävi mielessä, mutta resurssit Yyteristä kuvauspaikkana uupuivat. Kokemäenjoki oli lähellä, mutta en kokenut sitä tarpeeksi kesäiseksi kuvauspaikaksi näin keväällä. Lopulta kuvat otettiin kaupunkimiljöössä Porin keskustassa. Rakennuksista käytin muun muassa Porin yliopistokeskusta miljöönä.

Kuvausaika kannattaa miettiä etukäteen, koska kuvausajalla pystyy vaikuttamaan kuvan tunnelmaan suuresti ilman, että tarvitsisi käyttää paljon jälkikäsitteilyä. Kuvausaika- ja paikka korreloi suoraan haluttuun lopputulokseen. Mistä on kysymys ja mitä kuvillaan haluaa viestittää. Omissa kuvauksissani kuvausajat olivat päivällä. Plusmuotikuvauksissa auringonvalo osoittautui kuitenkin liian kovaksi ja kuvauspaikka vaihtui sisätiloihin.

4.5 Kuvaustilanne

Kuvaustilanne voi mennä hyvin, huonosti ja hyvin huonosti. Kuvaustilanteeseen vaikuttavat etukäteisjärjestelyt kuten edellä mainitsemani kuvauspaikka ja -aika. Jos kuvauspaikka ei toimi, tai vettä sataa taivaan täydeltä, vaikuttavat ne konkreettisesti kuvaustilanteeseen. Tällöin kuvaustilannetta pitää siirtää tai muuttaa.

Kuvaustilanteessa yhteistyössä ovat itse kuvaaja ja kuvattava eli malli. Jos malli on myöhässä tai ei tule paikalle, kuvauksia ei luonnollisesti ole. Jos kuvaaja taas on täysin ammattitaidoton ja yhteistyökyvytön niin tähän tilanteeseen tuskin on edes päästy. Hyvät yhteistyötaidot ja herkkä tilannetaju toimia ovat aina hyväksi.

Omat vaatekuvaukseni menivät hyvin. Kuvasin yhteensä neljänä eri päivänä, kolmet eri vaatekuvaukset ja yhden laukkukuvauksen. Ensimmäisenä päivänä kuvasin katu-
muotia, jossa mallini olivat Porin keskustassa. Olin valmistautunut kuvauksiin hivenen huonosti. En ollut miettinyt tarkkaan kuvauspaikkaa ja sen hyödyntämistä. Luotin liiaksi omaan intuitioon kuvauksien suhteen. Ahdistusta tuotti kun huomasin jo kuvauksien alussa, että kuvat eivät toimi. Mallini tuskin huomasi epävarmuuttani. Luonnollisesti pyrin peittelemään sitä, ja kehuin vain mallia ja kuvia. Todellisuudessa pelkäsin jo pahinta. Kehuistani oli apua sillä malli rentoutui ja poseeraaminen pa-

rani. Toisen mallin kohdalla luottamus oli hieman kohonnut ja uskalsin ohjata myös enemmän. Loppujen lopuksi sain muutamat hyvät ja käytettävät kuvat, mutta kuvia olisi kokonaisuudessaan saanut ottaa paljon enemmän.

Tästä oppineena valmistauduin seuraaviin kuvauksiin paremmin. Kyseessä olivat plusvaatteiden kuvaukset. Ainoa vähälle jäänyt asia oli mallin kuvausvaatteet, joita mietimme yhdessä Zizzin henkilökunnan kanssa samana päivänä ennen kuvauksia. Kaiken muun olin mielestäni miettinyt etukäteen, mutta kuinka ollakaan kuvausaika ja — paikka eivät toimineet käytännössä yhteen. Pienen paniikin omaisesti tilalle löytyivät kuitenkin uudet kuvauspaikat. Myöhemmin huomasin, että kuvausvaatteet ja kuvauspaikat eivät olisi joka tapauksessa sopineet yhteen. Vaate ei olisi päässyt oikeuksiinsa.

Näistä ajattelemattomuusvirheistä oppien olin kolmansiin kuvauksiin mennessäni varma kaikesta ja pystyin keskittymään ensimmäistä kertaa itse kuvaukseen. Olin tutustunut vaatteisiin ja suunnitellut mallin asukokonaisuudet ennen kuvauksia. Kuvauspäivänä kävimme stylistin kanssa niitä lävitse ja teimme tarvittavat muutokset hänen neuvonnassaan. Olin myös etukäteen miettinyt kuvauspaikat. Ylimääräisiä kuvauspaikkavaihtoehtoja oli myös siltä varalta, että vaatekokonaisuudet muuttuisivat radikaalisti ja kuvauspaikat eivät enää sopisi tilanteeseen. Otetuista kuvista puolet oli koekuvia, joista hahmottui valo ja tila. Toinen puoli kuvista oli käyttökelpoisia ja oli vaikea päättää mitkä kuvat valitsen liitteeseen

Neljännet kuvaukset olivat laukkumuodin parissa, ja menivät ohi nopeasti ja kivuttomasti. Kuvaukset erosivat muista siinä, että kysyin haastattelua, lupaa kuvata ja samalla kertaa toteutin myös kuvaukset. Otin kuvia riittävästi ja kuvat onnistuivat hyvin.

4.6 Kuvien valinta ja muokkaus

Kuvien valinta on tärkeä osa muotiliitettä. Sanonta " yksi kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa" pitää omalla tavallaan paikkaansa (Huovila 2006, 61). Kuvat ilmentävät

ympäristöä, sen hetkistä maailmankuvaa ja kulttuuria. Kaikki nämä yhdistyvät myös ottamissani muotikuvissa.

Kuvilla voi kertoa ja jättää myös kertomatta paljon. Mutta mitkä kuvat voi jättää pois ja mitkä valita? Kuvien valinta on hankalaa jos kuvista mikään ei heti erotu edukseen. Usein kuitenkin nopeasti erottaa, mitkä kuvat ovat käyttökelpoisia ja mitkä eivät. Silmät kiinni, heilahtanut ja epäterävä kuva, riittävät kuvan poisjättämiseen. Toisaalta huonostakin kuvasta voi saada hyvän ja hyvästä huonon, riippuu täysin miten kuvaa muokkaa. Usein kuvan muokkaamisesta tulee mieleen ilmiömäiset taidekuvat suurine kontrasteineen ja mahtavine visuaalisuuksineen. Omissa kuvissani tavallinen kuvien muokkaaminen riitti tarkoitukseensa sopivalla tavalla. Tavallisesta kuvanmuokkauksesta puhuessani ja tarkoitan kuvan peruselementtien ja värien korostamista ja/tai häivyttämistä.

Kuten Adoben teoksessa Photoshop Help (2013) mainitaan, on kuvien muokkaamisessa kyse lähinnä värien korostamisesta, terävöityksestä, valotuksen muuttamisesta, kontrastin lisäämisestä ja kuvien väriprofiilin muuttamisesta RGB:stä CMYK:iin. Halusin säilyttää kuvat luonnollisina. Suuremmat kuvan muokkaamiset eivät olisi sopineet kyseisen muotiliitteen ja Uuden Ajan profiiliin.

4.7 Kuvan ja tekstin sommittelu taitossa

Kuvien ja tekstin sommittelu taitossa on peruseriaatteeltaan helppoa, mutta on paljon asioita, mitkä vaikuttavat toisiinsa yhdessä ja erikseen. Taitossa on hyvä pyrkiä eheään kokonaisuuteen, missä kuvat ja teksti ovat tasapainossa. Vastaavasti voidaan tarkoituksen mukaisesti pyrkiä tasapainottomaan tilaan käyttäen tätä harkittuna viestintänä. Kuvien ja tekstien sijoittaminen vaikuttaa siis kokonaisilmeeseen. (Huovila 2006, 52.)

Olin mukana liitteen taittamisessa, roolini koski sommittelua ja sain vaikuttaa liitteen yleisilmeeseen. Toimitussihteeri Maarit Kautto teki varsinaisen taittotyön ja taittoi liitteen. Yhteistyömme sujui ja liitteestä tuli mielestäni toimiva kokonaispaketti.

Palstaveveys- ja määrä määrittävät usein myös taitollisia elementtejä. Muotiliitteen kohdalla lehden ulkoasupohjia muokattiin liitteen tarpeille sopivaksi. Liitteen kohdalla päädyttiin aukeamataittoon. (Huovila 2006, 175.)

Kuvat tuottivat vaikeuksia, sillä suurin osa kuvista oli pystykuvia. Tämä oli taitollisesti haastavaa, sillä jutut olivat merkkimäärältään runsaita. Kuvien kohdalla ei lähdetty miettimään niiden vaihtamista, vaan Kautto päätyi pystysuoraan taittoon. (Huovila 2006, 177). Saimme hyvässä yhteistyössä kuvat sekä tekstin kulkemaan taiton lävitse loogisesti, järkevästi sekä näyttävästi.

Kuvien suunnat mietityttivät myös taitollisesti. Yhden plusmuotijutun kuvista jouduimme peilitaitolla kääntämään. Kuva ei meinannut löytää paikkaansa liitteessä ja Korhosen katseen suunta oli aina pois lehdestä. Mikä taas ohjaa lukijan katsetta pois päin ja se ei ole tarkoituksenmukaista. (Huovila 2006, 53–55).

Kansikuvan kuvaan olen todella tyytyväinen niin sommitelmallisesti kuin taitollisesti. Taitossa kansi jätettiin tarkoituksella avoimeksi ja yksinkertaiseksi. Kuvassa malli, hänen vaatteensa ja tausta luovat kontrastia ja tekevät kuvasta mielestäni mielenkiintoisen. Myös mallin silmät ovat kiinni, mikä on tarkoituksenmukainen, salaperäinen, mutta onnellisuutta kuvastava ilmaisukeino. Kansikuvan otsikon fontti on rento ja taustaan sopiva. Kokeilimme (Liite 1) myös pirteämpiä värejä kuin musta, mutta ne veivät mielestäni huomion vaatteilta ja tekivät kannesta hiukan halvan näköisen.

5 KIRJOITUSPROSESSI

Usein kirjoitusprosessi voi tuntua työläältä aiheen vaikeuden, ajanpuutteen tai kiireen takia. Toimittajalta vaaditaan paineensietokykyä ja toimimista nopeallakin aikataululla. Monesti juttua haluaisi hioa kauan, mutta usein tähän ei ole mahdollisuutta. Tämä on usein aloittelevien toimittajien ongelma (Jaakkola 2013, 110) Itselläni tämä ongelma ilmenee kun jutun kirjoittamiseen on liikaa aikaa. Tällöin on niin sanottua ylimääräistä aikaa miettiä kirjoitusasua, sanavalintoja ja lauseita. Vastapainoisesti

jutut valmistuvat nopeasti silloin kun on ylivoimainen kiire, stressi ja vihonviimeinen deadline.

Muotiliitettä tehdessäni oma kirjoitusprosessini sujuvuus vaihteli juttujen kesken. Kesämuoti-juttua tehdessäni ja siinä kahden haastateltavan lausuntoja yhdistellessäni meni aikaa ja tuntui, että kieli takertelee. Vastapainona plusmuoti-jutun kohdalla teksti hahmottui nopeasti ja kielellisiä ongelmia ei ilmaantunut.

5.1 Rakenne

Jutun rakenne riippuu juttutyypistä. Jos kyse on esimerkiksi uutisesta, toteutetaan uutinen sen rakennetta käyttäen; ensiksi tärkein asia, sitten tärkeä ja vähemmän tärkeä ja lopuksi vähiten tärkeä. Uutisen klassinen rakenne vastaa kysymyksiin mitä, missä, milloin, miksi, miten ja kuka. (Suhola, Turunen & Varis 2005, 101.)

Tässä tapauksessa kyse on muotijutusta, joten jutun rakenteella ei ole selkeää ja niin tiukkaan määriteltyä rakennetta. Tärkeintä jutussa on loogisuus ja jouheva eteneminen. Jutuissani vaihtelivat haastateltavan kommentit suorina ja epäsuorina muotoina ja vastaavasti haastattelujen pohjalta ilmenneet yleiset faktat. Tärkeimpinä asioina pidän tekstin sisältöä, ja tekstin eri elementtien huomioarvoa ja suhdetta toisiinsa.

5.2 Tekstin ja kuvan suhde

Tekstin ja kuvan suhdetta ei pidä mielestäni aliarvioida. On sanottu, että otsikko, ingressi ja lehtikuva muodostavat kolmiyhteyden: ne vahvistavat toistensa sisältöä. Kirjoituksen yhteydessä käytettävät kuvat lisäävät tekstin vaikutusta, ja kuviin liitetään sanoja, jotta niiden merkitykset tehostuisivat. (Suhola, Turunen & Varis. 161).

Kuva muodostaa visuaalisen ilmeen ja välittää tietoa ja tunnetta. Leikkisästi voisi sanoa: se mihin teksti ei pysty, kuva täydentää ja mitä kuva ei kerro, teksti selventää. Kuvan ja tekstin suhdetta voi arvottaa monin eri tavoin. Joku pitää kuvaa turhana täytteenä, ja toinen taas lisäilisi kuvan sinne toisen tänne. Itse korostin kuvien merki-

tystä muotiliitteessäni. Halusin käyttää kuvaa kokonaisuudessaan, mallia ja ympäristöä.

Kuva on lehden elementeistä vahvin ja huomiota herättävin. Kuvan ja tekstin on tarkoitus kommunikoida keskenään. Jos kuva ja teksti eivät kykene yhteistyöhön, seuraa siitä kaaos (Suhola, Turunen, Varis 2005, 151). Itse olin opinnäytetyöni osalta siinä onnellisessa asemassa, että sain päättää itse kuvista, tekstistä ja niiden kokonaisuudesta jutussa. Myös ulkoasullisesti pystyin vaikuttamaan taiton sommitteluvaiheessa. Varsinaista taittoa en tehnyt itse, mutta sommittelussa olin mukana.

5.3 Otsikko

Otsikon kuuluu herättää huomiota, olla koukuttava, kekseliäs ja silti informatiivinen. Yleensä otsikko keksitään jutun alusta. Otsikosta on olemassa myös seuraavanlainen yleistys; hyvä otsikko saa aineksensa sitä seuraavasta tekstistä, on hyvää suomea ja rakenteellinen kokonaisuus. Otsikko toimii hyvin yleensä kolmen neljän sanan mittaisena. Tällöin se on naseva ja toimii myös taitollisesti. (Suhola, Turunen & Varis 2005, 130–131). Kesämuoti- ja erikoiskokoisten jutuissa otsikot ovat pidempiä kuin taas kenkä- ja laukkujutussa lyhempiä. Liitteen taittovaiheessa hankaluuksia aiheutti juuri toinen pitkistä otsikoista.

Pääasiallisen otsikon lisäksi otsikkoihin kuuluvat myös ala – ja yläotsikoita. Alaotsikon tehtävä on täydentää pääotsikkoa. Yläotsikon tehtävän taas on taustoittaa itse otsikkoa ilmoittamalla esimerkiksi kuka on otsikossa esitetyn mielipiteen lausuja: "Veera Korhonen tietää pluskokoisen pukeutumisen salat".

Otsikoista mainittakoon vielä tässä kappaleessa väliotsikoista, joita ei jutuissani ollut käytännössä lainkaan. Väliotsikot ovat Uuden Ajan muotoilutyylin mukaan korvattu lihavoinnilla. Tämä toimintamalli ajaa käytännössä väliotsikon virkaa.

5.4 Leipäteksti

Leipäteksti on koko jutun ydin, missä näkökulma on tärkein. Luettavuus, rytmi ja sujuvat kappaleen vaihdot pitävät tekstin lukemisen sujuvana. Sujuvuuteen vaikuttavat myös yksinkertaiset virkkeet sekä elävä sanasto. (Suhola, Turunen & Varis 2005, 134–136.)

Muotiliitteessä itselleni oli tärkeää tekstin ymmärrys. Pysin välttämään liiallista ammattisanastolla pöyhkeilyä. (Suhola, Turunen & Varis 2005, 136.) Tavoitteena oli, että lukija ymmärtää mistä on kysymys. Pysin myös siihen, että kerronnalliset tekniikat erottuvat toisistaan epäsuorina ja suorina lainauksina.

Esimerkkinä muutama otsikkoteksti: Visualisti Matilda Schwartzilla on vahva näkemys tulevan kesän villityksistä.

– Ensi kesän must-have on ehdottomasti maximekko yhdistettynä farkkutakkiin ja -liiviin.

"Todella revityt ja nimenomaan vaaleat farkut ovat tänä kesänä hot".

Suoria lainauksia en jutuissani suosinut, sillä ainoa suora lainaus oli edellä mainittu ja sekin oli kuvatekstissä.

5.5 Kuvatestit ja nostot

Kuvateksti on jämäkkä tietopaketti, mikä toteaa ja dokumentoi. Kuvateksti kertoo, keitä kuvassa on, miksi ovat siinä ja mistä kuva on lähtöisin. Omat kuvatekstini ovat mitoitukseltaan pidempiä kuin kuvateksteiksi yleisesti mitoitettut tekstit. Muotikuvis-
sa on tärkeä kertoa siitä, mitä kuvassa on, esimerkiksi vaatteiden materiaaleista, mainita erikoismateriaalit ja leikkaukset, kuten peplum-helmat.

Nostoja ei monen montaa muotijuttuihini sisältynyt, sillä leipätekstiä oli määrällisesti sen verran paljon ja kuvakoot olivat isoja ja tilavia. (Suhola, Turunen & Varis 2005, 161.)

5.6 Jutun tarkistus

Juttu on hyvä tarkistuttaa ennen taittoon ja painoon menoa. Yleensä jutun tarkistaa toimitussihteeri tai toinen toimittaja. Näin vältetään virheitä ja epämääräisiltä muotoseikoilta. Hyvän journalistisen tavan mukaan jutussa esiintyvä henkilö eli haastateltava saa jutun luettavakseen. Yleensä tarkistus tapahtuu sähköpostitse. Täten vältetään väärinymmärryksiltä ja asiasisältövirheilä. Tarkistustilanne antaa toimittajalle myös vielä mahdollisuuden tarkentaa kysymyksiään ja mahdollisesti kysyä jotain, mitä ei haastattelutilanteessa osannut kysyä.

Tarkistustilanteessa haastateltava saa vielä muuttaa mielipiteitään ja oikaista sanomisiaan, muotoseikkoihin tai muuhun tekstin sisältöön hän ei pysty vaikuttamaan. Usein haastateltava saattaa haluta muuttaa jutun näkökulmaa tai korjata itse jutun mieleisekseen. Tähän ei kuitenkaan tarvitse suostua. Journalistin ohjeissa sanotaan, että journalistista päätösvaltaa ei tule luovuttaa toimituksen ulkopuolelle. Toisinsanoen juttua koskevat päätökset tekevät itse toimittaja ja toimitus. Ratkaisut saattavat aiheuttaa ristiriitaa haastateltavan ja toimittajan välille, mutta usein asiat on sovittavissa. Tärkeää kummankin osapuolen kannalta on osata perustella päätöksensä asian suhteen.

Tärkeää on myös antaa haastateltavalle aika jolloin tarkistus on määrä tehdä. Toimitustyö on usein hektistä ja aikaa itse tarkistukselle jää vähän. Parhaiten tarkistus onnistuu, kun osapuolet sopivat miten ja milloin ovat yhteydessä. Jos haastateltava ei palaa asiaan sovittuun määräaikaan mennessä, katsotaan asia silloin, että hänellä ei ollut asiaan korjattavaa (Jaakkola 2013, 111–112). Tarkistuksien jälkeen juttu korjataan ja viimeistellään ennen taittoon menoa.

6 MUOTIJOURNALISMIN VAIKUTUKSET

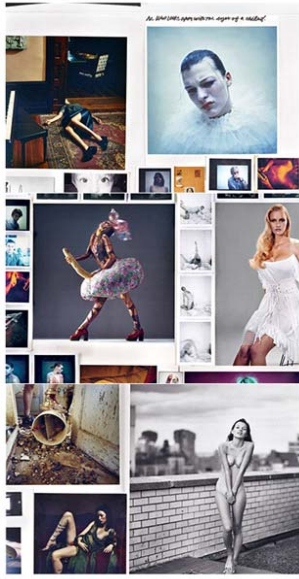
Oli kyse muotijournalismista tai ei, journalismi itsessään synnyttää uutta ja luovaa. Muotijournalismi on myös aikaansaanut omalta osaltaan sen, että sen myötävaiku-

tuksena tietyt muotisuuntaukset ovat milloin myötä- tai vastatuulella. Paljon on kiinni siitä, missä kontekstissa ja miten kulloisiakin muotivirtauksia käsitellään. Onko kyse muotiblogista, -palstasta tai –artikkelista niin kirjoittajalla on niin sanottu päätösvalta siitä, millaisen vastaanoton juttu ja juttua käsittelevä asia julkisuudessa saa. Se miten kirjoittaja asian esittelee, mitä asioita jutussaan painottaa ja missä valossa, vaikuttavat paljon siihen, miten lukijat sen omaksuvat.

Voi siis sanoa, että toimittaja tai muodista kirjoittava harrastaja on omalla tavallaan muodin edelläkävijä ja suuri vaikuttaja muotimarkkinoilla. Kirjoitettu sana liitettyinä kuvalliseen representaatioon on suuri keino joko myötä- tai vastavaikuttaa asiaan. Muotijournalismi on omalta osaltaan siis trendien luoja.

Se miten eri yhteiskuntaluokkiin kuuluvat ihmiset ovat pukeutuneet, on osa muotijournalismin aikaansaannosta. Muotijournalismi toimijoinen luokittelee tahtomattaan ja tarkoituksenmukaisesti sen, millainen vaatetyyli on kulloinkin sopivaa ja keiden päällä. Muodin tutkijoiden Joanne Entwistlen (2000) ja Yuniya Kawamuran (2005) mukaan lehdet ovat osa muodin järjestelmää, niiden käsitellessä muotia ja pukeutumista. Järjestelmä tuottaa muodin konseptin, muodin ilmiöt ja käytänteet. Muoti ei ole vain abstrakti idea, vaan se pannaan käytäntöön niin lehtien tuottajien, toimittajien ja kuluttajien voimin. Muotijournalismi on siis mielestäni yhteiskunnallinen kehittäjä.

Muotijournalismi voi käytännössä myös synnyttää tietynlaisia aatteita ja provosoida lukijaansa. Paljon riippuu muotijournalismin ilmaisukanavasta kuinka suhtaudutaan esimerkiksi provokaatioon, seksiin ja eri vähemmistöryhmiin. Millaiseen kuvakontekstiin teksti sijoitetaan ja mitä sillä halutaan tuoda ilmi. Ranskan Vogue, ranskalaiselta nimeltään Vogue Paris on tunnettu provokatiivisimpana Voguena. Alastomuutta lehdessä ilmenee todella usein (kuva 6).

Kuva 6. Vogue Paris (Sorrenti 2013)

Muotijournalismi itsessään on vaikuttanut ilmiönä itse itseensä. Muotijournalismista on monin tavoin tullut kaupallista. On ilmestynyt maksullisia blogeja ja verkkopalstoja ja mainostajat yrittävät niin sanotusti ostaa muotitoimittajia, ja jotkut siinä onnistuvatkin. Muotijournalismia ei kirjoiteta enää pelkästään omasta näkökulmasta tai teoreettisiin tietoihin perustuen vaan esimerkiksi mainostajan painostuksesta ja lahjuksien myötä. Myös muotiblogeihin liittyy nykyään oheistoimintaa kuten tavaramainontaa. Esimerkkinä jo aiemmin mainitsemani blogi Blondinbella (Löwengrip 2004.) Mikä onkaan siis tärkeämpää, itse muotijournalismi vai sen kautta syntyvä hyöty?

Kuinka helppoa nykypäivän muotijournalismi on ostaa tahtomakseen asiakokonaisuudeksi eli konseptiksi? Asiasta mielipiteitään kertoo toimittaja Sanna Ukkola. Sitä hän pohtii Ylen uutisten blogissaan Viiden tähden toimittajat. Ukkola kysyy: Missä menee mainoksen ja riippumattoman lehtijutun raja? (Ukkola 2012.) Mielestäni mainoksen raja menee siinä, mihin lehtijutun raja loppuu, kaupallisuuteen ja pelkkään hyötyvaihdantaan. Niin kauan kuin rehellisen lehtijutun tarkoitus on tuoda informaatiota siitä riippumattomista syistä johtuen esiin, ollaan oikealla tiellä.

Mistä asioista päättää toimittaja ja mistä esimerkiksi mainostaja? Ukkola mainitsee myös jutussaan, että naistenlehtien päätoimittajat myöntävät, että lehdessä ei ole ta-

pana kritisoida mainostajien tuotteita. Tietyillä muoti- ja naistenlehdillä on omat mainostajansa ja tuotemerkinsä, joiden kanssa niin lehti kuin toimittajat käyvät niin sanottua kauppaa. Mitä paremmat mainostulot lehti saa tuotemerkiltä, sitä paremmat arvostelut se kirjoittaa (Ukkola 2012.) Muotijournalismi on siis muuttunut kaupallistumisen lisäksi ovelammaksi.

7 MUOTIJOURNALISMIN TULEVAISUUS

Muotijournalismi kuten journalismi itsessään on murrosvaiheessa. Yhä enenevässä määrin printtimedia on saanut kilpailevia journalismin kanavia, yksi on verkkolehdet. Täten muotia käsittelevät lehdet ja erityisesti muotilehdet kärsivät levikin vähentymisestä (Koski 2012, 19.) Tiedon määrä, sen saatavuus ja nopeus ovat liitossa keskenään kun puhutaan nykypäivän mediasta ja nimenomaan kirjoitetusta tekstistä. Elämä on hektistä ja tarvittavat tiedot uusien trendien nousujohteesta on saatava käsiin nopeasti.

Muotijournalismin tulevaisuus muodostuu pitkälti erilaisten verkkokonseptien vaaraan. Yhä enemmän etsitään uusia journalistisia keinoja kirjoittaa internetissä. Hautakankaan ja Nopparin (2012, 163–165) mukaan muotiblogit- ja julkaisut eivät enää riitä. He mainitsevat tekstissään sponsoroidun toimintamallin ja herättävät ajatuksella; mihin ihmiset ovat valmiita tulevaisuudessa satsaamaan, jotta saisivat kirjoittaa juttuja. Yhdeksi esimerkiksi nostetaan spot.us.-sivusto (Cohn 2011; Hautakangas & Noppari 2012). En usko tämänkaltaisten maksullisten sivustojen yleistymiseen journalistisina paikkoina. Journalismi on osa sananvapautta ja siitä ei tarvitse tai ainakaan pitäisi maksaa.

Muotijournalismi ei ole enää yksinomaan toimittajalle kuuluvaa omaisuutta, vaan muodista ja siihen liittyvistä asioista voi kirjoittaa kuka tahansa pukeutumisesta ja niiden lieveilmiöistä kiinnostunut ihminen. Harrastajien, muotibloggaajien ja vaate-

teollisuuteen opiskeluissaan omistautunut voi kirjoittaa näkemyksiään ja kokemuksiinsa internetiin.

Lehti- ja verkkokirjoittaminen muuttuu siten, että ne yhdistävät yhä enemmän toimintaansa keskenään. Verkkolehti Lilyn kaltaiset sivustot, missä yhdistyvät niin postaukset kuin kirjoittajien julkaisualustat eli palstatkin (Hautakangas & Noppari 2012, 117–118) Tulevaisuudessa yhä enemmän muotijournalismissa yhdistyvät siis ammatti- ja harrastajakirjoittajat. Yhteistyö eri toimijoiden ja eri palveluiden välillä kasvaa ja toisaalta myös kilpailu kovenee.

Blogit kehittyvät tulevaisuudessa ja niiden arvostus muotijournalismin tuotteena valtaa paikkaansa journalismin maailmassa. Tästä esimerkkinä Gloria-lehden järjestämä Blog Awards. Tapahtumassa palkittiin niin sisustus-, ruoka- kuin tyyliblogikin. (Mikko 2012.)

Muotilehdet käyvät kamppailua keskenään ja yrittävät keksiä uusia keinoja pysyä pinnalla. Uskon, että tietyt lehdet, kuten jo mainittu maailman tunnetuimpiin lehtiin kuuluva Vogue, voivat saavuttaa keräilyarvon.

Muotijournalismin kohdalla myös itse muotijournalismin tutkiminen ja opiskelu lisääntyy. Uskon, että tulevaisuudessa muotijournalismia voi opiskella myös Suomen yliopistoissa. Tällä hetkellä Suomessa ei ole muotijournalismiin suuntautuvaa koulutusta, mutta esimerkiksi Englannissa tämä onnistuu. London College of Fashion – University of the Arts Londonissa. (University of the Arts London. 2013.)

8 OPINNÄYTETYÖN ARVIO

8.1 Oma arvio

Opinnäytetyötä oli mielenkiintoista, haastavaa ja välillä jopa mukavaa tehdä. Erityisenä haasteena koin opinnäytetyöraportin aloittamisen, aiheen rajauksen ja määrittelyn. Stressi oli niin kova, että se jarrutti toimeen tarttumista ja omaa ajattelukykyä

asian suhteen. Kynnys aloittaa oli siis suuri, mutta toiminnallisen osuuden jälkeen oli kuitenkin helpompi aloittaa teoreettinen osuus. Lopulta tein teoriaosuuden ajoittain ilman yöunia, mutta se kannatti.

Hieman haastavaksi ja aikaa vieväksi osoittautui myös liitteen julkaisijan saaminen ja lopulta tämän menettäminen. Syynä tähän oli lehden lopettaminen. Järkyttävän uutisen kuultuani, parin päivän päästä pystyin aloittamaan uuden julkaisijan etsimisen ja lopulta Uusi Aika - lehti halusi muotiliitteeni julkaistavaksi.

Toiminnallisessa osuudessa toimitin nelisivuisen muotiliitteen alusta loppuun, varsinaista taittoa lukuun ottamatta. Työvaiheisiin kuului; aiheen määrittely ja rajaus, haastateltavat, haastattelut, juttujen kirjoitukset, kuvausvälineet, kuvausvaatteet ja -paikat, kuljetukset kuvauspaikoille, kuvaukset ja kuvien käsittely. Liitettä en taittanut, mutta osallistuin taiton sommitteluun.

Opin uusia asioita, varsinkin toiminnallisessa osuudessa. Kaikkien piuhojen pitäminen yhtäaikaaisesti käsissä ja suuremmassa laajuudessa opetti kuinka asiat toimii ja miten ne kuuluu tehdä. Huomasin myös soveltavani jo opittuja ammatillisia asioita, liittyen esimerkiksi haastatteluihin, ihmisten kohtaamisiin ja valokuvaukseen. Onnistuin muotiliitteessä mielestäni hyvin.

Ehdin saada siitä jo iloista palautetta tekstiviestin (saapunut 3.5.2014) muodossa:

"Hei Outi! Pääsetkö hakemaan pienen kiitoksen hienosta lehtijutusta? T. Zizzin tytöt."

Mielestäni olen onnistunut opinnäytetyössäni kiitettävän arvoisesti.

8.2 Asiakkaan arvio

Sain asiakkaalta seuraavan arvion: (Liite 5)

Muotiliite Uusi Aika – lehdessä 25.4.2014, teksti ja kuvat Outi Turunen

”Erityisesti valokuvat olivat onnistuneita, huomasi selvästi, että niiden eteen oli nähty vaivaa ja käytetty mielikuvitusta; mallit oli viety ulos eri paikkoihin ja heidän yllään oli useita erilaisia asukokonaisuuksia.”

9 LOPUKSI

Opinnäytetyötä tehdessäni havaitsin, että lähdemateriaalia ei löydy muotijournalismista eikä muotiliitteestä aiheena lähes ollenkaan. Muotijournalismin tutkimusta voisi tulevaisuudessa lisätä, käsitellen nimenomaan muotijournalismia ainoana journalismin muotona, eikä vain yhtenä journalismin osa-alueena. Lähdeaineistoni muotiliitteen osalta koostui lähinnä journalismia käsittelevistä teoksista ja visuaalisen lähdeaineiston tutkimisesta.

Muotiliite sisältää kokonaisuudessaan muotiliitteen ja muotijournalismin määrittelyt, muotiliitteen tekemisen työvaiheet, kirjoitusprosessin, muotijournalismin vaikutukset ja katsauksen muotijournalismin tulevaisuuteen.

Muotijournalismi sisältää journalismin kehittymisestä aina 1800-luvulta 2000-luvulle omat sidoksissa olevat kehitysvaiheensa. Vaiheet ovat aina kirjapainotaidosta, tekstin synnystä vaateteollisuuden kehitykseen ja siitä taloudellisiin – ja yhteiskunnallisiin suhteisiin. Vaateteollisuuden muutokset suhteessa muotiin ja muotijournalismiin ovat vahvat.

Suomen muotijournalismi omana käsitteenään on tutkimuksellisesti vasta alussa, mutta tulevaisuuden kannalta muotijournalismin kasvu, kehitys ja arvostus tulee noustamaan. Suomessa ei esimerkiksi ole suuntautunutta yliopistotasoisista koulutusta nimenomaan muotijournalismista kiinnostuneille.

Opinnäytetyöni pohjalta muotoutui kokonaiskäsitys muotiliitteen tekemisestä käytännössä, asioista mitä olisi hyvä huomioida liittyen muotijournalismiin ja konkreet-

tisesti muotiliitteeseen. Opinnäytetyöni kautta käsitteellinen muuttui konkreettiseksi, ja uskon tutkimukseni tulevaisuudessa hyödyttävän niin minua kuin muita aiheesta kiinnostuneita.

LÄHTEET

- Adobe. Photoshop Help. Viitattu 2.5.2013
<http://helpx.adobe.com/photoshop/using/color-adjustments.html>
- Ansaharju, J. 2011. Blogikirjoittajan muistilista: 8 askelta timangin verkkotekstiin. Viitattu 31.10.2013. <http://www.sisaltomarkkinointi.fi/2011/02/02/blogikirjoittajan-muistilista-8-askelta-timangiin-verkkotekstiin/>
- Brown, H. The Telegraph. 2013. Viitattu 5.5.2014
<http://www.telegraph.co.uk/culture/books/bookreviews/9900345/Diana-Vreeland-Empress-of-Fashion-by-Amanda-Mackenzie-Stuart-review.html>
- Belverio, G. Viitattu 17.10.2013. <http://www.dianavreeland.com/page/About/>.
- Cohn, D. Community funded reporting. 2011. www.spot.us
- Danielle. The Fashion of Christ. 2013. Viitattu 25.10.2013.
<http://thefashionofchrist.blogspot.fi/>
- Gloria 2013. Viitattu 25.10.2013.
http://www.gloria.fi/artikkeli/lehdet/uusimmat_lehdet/marraskuun_gloria_1
- Ehrström, S. 2013.
http://www.gloria.fi/artikkeli/lehdet/uusimmat_lehdet/marraskuun_gloria_1
- Entwistle, J. 2000. The Fashioned Body: Fashion, Dress and Modern Social Theory. Oxford Polity Press [u.a.].
- Haikala, K. 2012. Palstatilaa muodille: Kuvallisen muotijournalismin synty ja kehitys Suomessa. Rovaniemi. Lapin yliopisto.
- Hautakangas, M., Noppari, E. 2012. Kovaa työtä olla minä. Tampere; Tampereen Yliopistopaino Oy – Juvenes Print.
- Huovila, T. 2006. "look" visuaalista viestisi. Hämeenlinna: Karisto Oy kirjapaino.
- Jaakkola, M. 2013. Hyvä Journalismi. Käytännön ohjeita kirjoittajalle. Vantaa: hantsaprint Oy.
- Juulia. Colour me! 2008. <http://colourme.indiedays.com/>
- Kawamura, Y. 2005. Fashion-ology: An Introduction to Fashion Studies. Bloomsbury Academic.
- Kopisto, S. 1991. Muodin vuosikymmenet 1810-1910. The National Board of Antiquities. Helsinki.

- Kopisto, S. 1996. Puku Suomessa 1750-1900. The National Board of Antiquities. Helsinki.
- Kopisto, S. 1997. Moderni chic nainen. Muodin vuosikymmenet 1920-1960. The National Board of Antiquities. Helsinki.
- Koski, H. 2012. Jutuksi muotoiltu. Taiteen maisterin opinnäyte, Tekstiilitaiteen koulutusohjelma. Muotoilun laitos. Aalto-yliopiston taiteiden ja suunnittelun korkeakoulu.
- Lahtinen, A. 2005. Ennen ja nyt – historian tietosanomat. Varhaiset naistenlehdet ja naisten elämän ristiriidat. Viitattu 27.10.2013.
http://www.ennenjanyt.net/2005_2/lahtinen4.html.
- Löwengrip, I. 2004. Blondinbella. Viitattu 27.10.2013. <http://blondinbella.se/>
- Maikki. Muodinkielinen. 2009. Helsinki. <http://muodinkielinen.blogspot.fi/>
- Mikko. Private Blend. 2012. Helsinki. <http://www.olivialehti.fi/private-blend/>
- Seeling, C. 2001. Muotisuunnittelijoiden vuosisata. Mode.
- Salo, M. 2005. Muodin ikuistajat. Muotikuvaus Suomessa. Taideteollisen korkeakoulun julkaisu B 78. Hollola: Salpausselän Kirjapaino.
- Savolainen, E. Viitattu 24.10.2013.
http://materiaalit.internetix.fi/fi/opintojaksot/8kieletkirjallisuus/aidinkieli/kielenhuolto/05yleiset_tekstityypit
- Sorrenti, M. 2013 <http://www.vogue.fr/photo/les-photographes-de-vogue/diaporama/livre-mario-sorrenti-draw-blood-for-proof/13726>
- Suhola, A., Turunen, S., Varis, M. 2005. Journalistisen kirjoittamisen perusteet. Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä 2005. Helsinki: Oy Finn Lectura Ab.
- Testino, M. 2014 <http://www.vogue.co.uk/magazine/archive/issue/2014/June>
- Thurlow, H. 1916 <http://www.vogue.co.uk/magazine/archive/issue/1916/September>
- Ukkola, S., Sanna Ukkola: Viiden tähden toimittajat. Yle uutiset. 12/2012 Viitattu 26.10.2013. http://yle.fi/uutiset/sanna_ukkola_viiden_tahden_toimittajat/6418877.
- University of the Arts London. 2013. Viitattu 31.10.2013
<http://www.arts.ac.uk/fashion>

Kansikuva

Perjantai 25. huhtikuuta 2014

UUSI AIKA

Kesämuotiliite

7

Uusimpia uutisia myös verkkosivuilla: www.uusi-aika-lehti.fi • Klikkaa ja tutustu

Outi TURUNEN

8

Kesämuotiliite

UUSI AIKA

Perjantai 25. huhtikuuta 2014

Lue uutiset omasta lehdestä • Kotikunta • Satakunta • Suomi

Kesäkattaus - maxia, trikoota ja kai

Teksti ja kuvat
Outi Turunen

KESÄMUOTI ▶ Kesä on tulossa vauhdilla ja vaatekaupista ei löydy mitään päälle pantavaa? Ei hätää, tässä vinkkejä kesämuotiin.

Muuntautuva ja aina toimiva farkkukangas denim on tehnyt

läpimurtonsa tämän kesän katuvaan. Farkku näkyy niin mekkoina, hameina, shortseina, liiveinä kuin takkeina.

Vistailisti Matilda Schwartzilla on vahva näkemys tulevan kesän villityksistä.

– Ensi kesän must-have on ehdottomasti maximekko yhdistettynä farkkukakkiin tai -liiviin.

■ Asennetta kesämuotiin tuo vaalea farkkumekko, peplum-helmainen nahkatakki, köysikaulakoru ja legginsit. Malli Matilda Schwartz, vaatteet Vila.

■ "Todella revityt ja nimenomaan vaaleat farkut ovat tänä kesänä hot, mainitsee Peltola". Asukokonaisuuteen ripauksen romantiisuutta tuo musta, pitkä pitsitakki. Malli Elina Luoma, vaatteet Gina Tricot.

Veera Korhonen tietää pluskokoisen pukeutumisen salat:

”Ei tarvitse olla mallikaunotar nauttiakseen pukeutumisesta”

Teksti ja kuvat
Outi Turunen

KESÄMUOTI ▶ Tulevan kesän vaatteissa on värejä ja printtejä. Myös niiden yhdisteleminen on suosittua. Kesämuoti on kuitenkin ennen kaikkea mukavaa päällä, arvioi muotibloggaaja Veera Korhonen.

– Itseä kiinnostaa ainakin erilaisten printtien ja kuosien rohkeaa niskaaminen. Sama esu voi sisältää niin graafista raitaa, hempeää kukkaa kuin eksotiittista eläinkuusiakin. Myös etniset filikit tulevat näkyviin kesäpukeutumisessa.

Opintojensa kautta porilais-tunut Korhonen on noussut esiin erityisesti naisten pluskokoisen vaatemuodin puolesta.

– Ei tarvitse olla kauneus-

ihanteiden mukainen mallikaunotar voidakseen nauttia pukeutumisesta ja itsestään, Korhonen korostaa.

Sanoista plusmuoti ja –malli

Plusmuodin ei pitäisi mielestäni erota muusta muodista mitenkään muuten kuin mitoituksen puolesta.

puhuttaessa, Korhonen ei koe plusmuodista puhumista kielteisenä.

– Lähinnä ihmettelen miksi plusmalleina käytetään usein esimerkiksi kokoluokan 38–40 malleja. Plus-sanaa käytetään toisinaan jo turhan pien-

tä koosta. Toisaalta en ole kovin kiinnostunut rajaamaan mitään asioita koskemaan vain ”normikokoisia” tai ”pluskokoisia”.

Korhonen mielestä plusmuodin epäkohtia ovat muun muassa se, että pluskokoisten koetaan olevan yhtä ja samaa massaa.

– Ketjujulkket julkaisevat normikokoisille erilaisia ja erityyppisiä mallistoja pitkin vuotta. Pluskokoisissa ei ajatella olevan erilaisia tyylipersoonia. Ei myöskään tarjota riittävästi valikoimaa erimallisille pluskokoisille.

Tyylillä kesälookin muodostavat korkeat korot sekä kuvioitut trikolegginsit yhdistettynä pastelliin. Pitkä, musta neuletakki sitoo asun yhtenäiseksi. Malli Veera Korhonen. Vaatteet Zizzi, kengät Kookenka.

Kesän laukkumuodissa tarjolla graafisuutta ja värejä

Teksti ja kuvat
Outi Turunen

LAUKUT ▶ Kesän katukuvassa näyttäytyvät yksinkertaisen tyyliä ja minimalistisen hienostuneet laukut. Värit, kuten pastellit piristävät laukkumuodissa ja toisaalta myös hillitymmät värit, kuten beige ja aina yhtä rakas musta ovat suosiossa. Värejä siis löytyy, mutta musta myös pysyy. Jos sähköin oranssi laukku tuntuu liian sähköiseltä, löytyy valikoimista myös maanläheisempiä värejä, kuten nude. Hillittyä värikkyttä laukkun saadaan tehostavilla esimerkiksi kirkkaan vihreillä.

Kati Ratsulan mukaan laukkumuoti mukalee kevään muodin yleisiä trendejä ja värejä.

- Erilaiset punaiset ovat vallanneet myös laukunmarkkinoita. Koralli, vadelma ja tietyt rehelinen punainen elävöittävät katukuvaa. Myös pastellivärejä löytyy. Eri sävyiset siniset ovat tärkeitä. Laukuissa iloitsevat paitsi värit myös kuosit. Nämme mm. kukka-, pilkku- ja raitakuoseja.

Pelkkä katseenkestävä laukku ei kuitenkaan riitä, sillä laukun pitää kestää myös me-

■ Rennomman tyyliiset ja värikkäät laukut näkyvät vahvasti kesän katukuvassa. Laukut Muutivaratalo Ratsulasta.

nossa mukana. Laukkujen materiaalit ovat käyttöä kestäviä. Aina suosittu ja kestävä nahka pitää pintansa, mutta myös erilaiset nahkajäljitelmiä näkyvät laukuissa. Kesän tullen kangaslaukkujen suosio kuitenkin kasvaa.

Entäpä, onko laukun mallilla ja muodolla väliä? Toiset pitävät suorista linjoista, toiset

pehmeistä. Ratsulan mukaan kulmikkaat laukut ovat nyt muodissa, mutta myös pussimaista laukkumalleja löytyy.

Laukun koko taas riippuu paljon käyttäjän tarpeesta, käyttötarjouksesta ja tilanteesta. Siinä missä toinen suosii näppärää pikkupussia, hehkuuttaa toinen ison aarrelaukkunsa perään.

■ Mustavalkoisuus on yksi oma teemansa myös laukkumuodissa.

Asiakkaan arvio

Muotiliite Uusi Aika –lehdessä 25.4.2014, teksti ja kuvat Outi Turunen

Outi teki haastattelut, kirjoitti jutut ja otti valokuvat täysin omatoimisesti. Muotiliitteen taitosta vastasi Uuden Ajan toimitussihteeri.

Juttujen aiheet olivat mielenkiintoisia, eikä tekstiä tarvinnut juurikaan enää muokata. Erityisesti valokuvat olivat onnistuneita, huomasi selvästi, että niiden eteen oli nähty vaivaa ja käytetty mielikuvitusta; mallit oli viety ulos eri paikkoihin ja heidän yllään oli useita erilaisia asukokonaisuuksia.

Outi oli alusta alkaen mukana liitteen taitossa ja sai vaikuttaa sen ulkoasuun. Hän esitti rohkeasti ideoita ja yhteistyö sujui joustavasti.

Lehden puolesta olemme tyytyväisiä liitteeseen ja Outin työskentelyyn.

Porissa 2.5.2014

Maarit Kautto, toimitussihteeri